

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, en els últims dies tinc la sensació que alguns estan interpretant un guió que anaven a interpretar passara el que passara. Parle de la campanya partidista del Partit Popular que està llançant contra l'aposta del govern actual per una educació pública de qualitat, per la llibertat i per la igualtat de tots i de totes.

I puc entendre que no estiguen còmodes, ho puc entendre, perquè porten mesos parlant d'un conseller i un govern que el que volen és aniquilar l'educació concertada. ¿I què passa? Que quan arriba el moment de l'arranjament només s'han eliminat tres unitats, tres unitats, quan porten mesos parlant que volem aniquilar la concertada.

I com el guió està escrit i cal fer campanya, doncs mantenen el que queda de la seua maquinària per a repetir els missatges i diuen coses que se'n passen de la ratlla, com que tenim una dictadura de govern o com, quan es referixen al conseller com a un «hooligan sectario». Això és passar-se'n de la ratlla, senyories del Partit Popular. *(Veus)*

És a dir, segons, segons el Partit Popular, vivim en una dictadura, vivim en una dictadura amb un hooligan, amb un «hooligan sectario», que amb tota la seua maldat, amb tota la seua maldat i totes les seues ganes d'aniquilar la concertada, només ha tancat tres unitats i, a més, ha signat vint nous concerts amb les escoles privades. ¡Quina maldat, quina maldat, senyories! És que és malvat, *(aplaudiments)* és malvat.

Però, senyories del Partit Popular, no veuen vostés que ja no cola, que ja no poden utilitzar..., *(veus i protestes)* ja no poden fer el que feien quan vostés estaven en el govern...

El senyor president:

Senyor Ferri, faça la pregunta al president del Consell.

El senyor Ferri Fayos:

...ja no poden fer el que feien en el govern, com manipulaven des del poder. *(Protestes)* ¡No cola!

Però, ¿saben què passa? *(Veus i protestes)* Però, ¿saben què passa? Senyor president...

El senyor president:

Un segon, per favor. No dirigixen vostés la sessió. Senyor Ferri, vosté està fent una pregunta de control al president del Consell.

El senyor Ferri Fayos:

Sí, senyor.

El senyor president:

Faça-la.

El senyor Ferri Fayos:

Això estic intentant fer *(veus)*, senyor president, però no em deixen.

El senyor president:

I demane silenci per a l'orador.

Continue vosté, senyor Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Senyor president, tot no és una pregunta, també cal argumentar, ¿sap? *(Veus i protestes. Aplaudiments)*

Però, ¿saben què passa? Que si n'hi han més concerts no és per una decisió arbitrària d'una persona, és perquè s'ha aplicat uns criteris objectius a tots.

I jo entenc, i jo entenc, i jo entenc, de veres, que això dels criteris objectius clars i transparents això alguns no ho entenen, perquè estan acostumats a anys de governs amb ocurrences, *dedazos* i *enchufes*. Això és el que passava.

Perquè, senyor..., del que estem parlant és que per primera vegada s'apliquen..., es tracta igual a tots els centres sostinguts amb fons públics, per primera vegada, s'apliquen els mateixos criteris a tots els centres que paguem amb els nostres impostos.

I ¿quins són eixos criteris? Ara els diré. El primer, la qualitat educativa. Per això n'hi han més xiquets per aula, per això s'estan contractant docents, perquè l'atenció siga més personalitzada. El segon, garantir que tots els xiquets i xiquetes tinguen les seues necessitats cobertes. I això vol dir els xiquets de la costa, tots, i els xiquets de l'interior. I també els xiquets que vénen de famílies riques i els xiquets que vénen de famílies més necessitades. Això és el que passa. *(Aplaudiments)*

I per això, este govern i este hooligan de conseller han fet... han deixat clar que tots els centres sostinguts amb fons públics són gratuïts per als alumnes que estudien allí, ho ha deixat ben claret, tots. I això cal explicar-ho, perquè n'hi han alguns que encara volen fer negoci mentre reben fons públics de l'administració. I per això s'està garantint que siguen les famílies les que trien els centres i no els centres els que trien les famílies.

I el resultats d'aplicar estos criteris són incontestables: 108 noves unitats educatives en educació infantil, 225 noves unitats en educació primària, 109 noves unitats en educació especial i en comunicació i llenguatge. Total, 442 noves unitats.

I en una cosa estem d'acord, senyories del Partit Popular, la política del govern del botànic i del conseller Marzà és totalment diferent a la que practicava el partit Popular quan estava al govern. En això estem d'acord. *(Veus)*

Este govern, este govern obri 442 noves unitats, el Partit Popular en va tancar més de 600 quan governava. Este govern baixa el nombre d'alumnes per aula, el Partit Popular aplicava la llei en el seu màxim, pujava els alumnes fins el màxim permés per la llei. Este Consell contracta mestres i professors, el govern del partit Popular els tirava al carrer. Este Consell permet que entren a la conselleria experts pedagògics, el govern del Partit Popular..., amb el govern del Partit Popular el que entraven eren policies amb ordres judicials. *(Aplaudiments)*

I és més, este govern, este govern reclama diners per a fer més coles i el Partit Popular feia més coles per a traure més diners.

I sí, tenim models diferent, molt diferents, senyor president, des de Compromís no podem estar més orgullosos de la política que fa el Consell, i veient com reaccionen alguns, encara més. Quan veiem com reaccionen els dels mil milions de sobre costos en CIEGSA, encara més.

Orgull d'un govern que amplia la cobertura en els menjadors escolars, orgull d'un govern que augmenta un 40% les beques, aposta per la gratuïtat dels llibres de text, agilitza la substitució dels docents, que ha obert aules gratuïtes per a dos anys, augmenta de 60 a 140 les ajudes a educació infantil, reduïx ràtios, augmenta les places, respecta les...

El senyor president:

Senyor Ferri...

El senyor Ferri Fayos:

...en definitiva, orgull d'un govern que només en un any ha fet més que el Partit Popular en dos dècades.

Senyor president, ¿com valora el nou arranjament escolar que suposa la creació de més de quatre-centes noves unitats d'educació en l'educació pública valenciana?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Ferri, el govern fa una valoració ben positiva, és lògic. Si vostè me pregunta la valoració, la valoració és positiva, és molt positiva. *(Veus)*

El senyor president:

Un segon, president.

Senyories, demane silenci a l'hemicicle per a escoltar l'orador, en este cas, el president del Consell.

Continue vosté, president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Fem una valoració positiva, perquè per primera vegada, com s'ha dit, el Consell assumix allò que és la seua obligació, que és la planificació ordenada per tal de ser eficients i per tal de garantir els drets de totes les famílies. I això és un element fonamental en esta nova política d'arranjament, la planificació de tots els centres sostinguts amb fons públics, perquè tots, concertada i pública, estan mantinguts per fons públics, la qual cosa significa clarament que l'obligació del Consell és eixa planificació.

¿Com s'ha fet? S'ha fet tenint en compte les necessitats reals d'escolarització, no voluntat d'aconseguir més o menys alumnes, sinó la necessitat real d'escolarització.

Per una altra banda, el padró d'habitants i la seua evolució en els darrers anys, l'oferta de places existents i les necessitats per al curs 2016-2017 en este..., pública, concertada, *(veus)* pública i concertada, perquè tota està mantinguda per fons públics.

Este estudi està realitzat partint de la reducció de la ràtio d'alumnes per aula en els cursos d'entrada, amb la finalitat de millorar la tensió educativa a l'alumnat i acabar en eixa massificació d'alumnes que s'havia produït en l'etapa anterior.

L'excusa que va utilitzar en el seu moment l'anterior govern de La Generalitat fou el decret de racionalització de la despesa pública de 2012, publicat pel senyor Rajoy. Eixe decret, a més d'altres mesures molt nocives per a l'educació, permetia pujar la ràtio d'Educació Infantil i Primària de 25 a 30 alumnes, de 30 a 36 en ESO i FP i de 35 a 42 en Batxillerat.

Amb eixe mateix decret, però, les comunitats autònomes van actuar de manera diferent; cada u va fer allò que va estimar convenient, en eixos límits. Per exemple, comunitats com el País Basc, Andalusia o Astúries no van pujar la ràtio. Algunes comunitats governades pel Partit Popular va pujar un poquet la ràtio. Però la Comunitat Valenciana volia ser la primera de la classe, com sempre, liderar, liderar, liderar la destrucció de l'educació pública. I què va fer? Va retallar al màxim i va aconseguir al màxim la retallada de professorat a través de, efectivament, tindre unes ràtios absolutament perjudicials, el màxim permés. Això és el que va passar en eixe moment.

La conseqüència fou la que tenim, que no ens ompli més que de preocupació i que no se va a poder superar d'un any a l'altre, que és l'enorme fracàs escolar que tenim i que hem de combatre. I ho hem de combatre junts, perquè l'educació no és un espai de confrontació. L'educació és un espai de convivència, és un espai de treballar junts. Però, per a

això, efectivament, el que no se pot és utilitzar l'educació com una arma carregada de politització i d'electoralisme. *(Aplaudiments)*

El saldo, el saldo ja s'ha parlat. El saldo, al final, és una situació de 442 aules més que el curs passat, tenint en compte que n'hi ha menys xiquets i xiquetes. Per tant, s'augmenta extraordinàriament la capacitat que els nostres professionals, els nostres mestres podran atendre els xiquets per tal de millorar eixa atenció individualitzada, perquè és fonamental, perquè n'hi ha xiquets amb més dificultats. I nosaltres, sí que és veritat, si n'hi ha un caire ideològic d'este govern ha de ser que cal tractar millor a qui pitjor està, cal tractar millor a qui pitjor està. *(Aplaudiments)* Clar que sí. I a qui té més dificultats cal tractar-lo millor, perquè hi ha persones que tenen més dificultats i cal tractar-les millor i cal ajudar-los, per suposat que sí.

I eixa és la nostra aposta, la nostra aposta educativa. Una aposta que, en moltes mesures, que hem parlat en altres ocasions i que continuarem aportant, i des de la perspectiva de voler millorar de veritat, d'una manera estructural i no conjuntural, l'educació, anem a plantejar una nova llei valenciana d'educació, una llei valenciana en què tot el món estarà escoltat. Però estar escoltat no vol dir que tot el món tinga la raó. I nosaltres tenim una raó, que és la raó nostra, efectivament, la raó nostra, efectivament. *(Veus)* Perdone, jo sé que n'hi ha gent a qui això del totalitarisme li va molt, perquè li ha anat històricament, però, sense dubte, nosaltres no estem, *(veus)* no estem per cap doctrinarisme, no estem per l'ortodòxia, no estem tampoc pel nacionalcatolicisme, ja li ho torne a dir, no, *(veus)* perquè molts catòlics, que estan ací asseguts, *(aplaudiments)* o estem ací, som catòlics i no necessitem anar exhibint-ho, no ho necessitem, no ho necessitem. *(Aplaudiments)*

¿Sap què li dic? L'educació és l'educació en valors. I els valors més importants de la societat són els valors democràtics que unixen, no que adoctrinen, els que unixen. I això és el que el conseller Marzà, amb molt d'èxit, amb molt de treball ell i el seu equip estan fent possible: una millor educació per als nostres xiquets i xiquetes.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.

La següent pregunta de control la formula el Grup Parlamentari Ciudadanos. I, en el seu nom, prendrà la paraula el seu síndic.

Quan vosté vullga.

El senyor Marí Malonda:

Gracias, *president*.

President.

Vicepresidenta.

Consellers.

Señor Puig, casi un año después del cambio de gobierno en La Generalitat creo que deberíamos evaluar la gestión actual del Consell.

Y, por eso, le pregunto, ¿cuál es la situación de la Comunidad Valenciana, tras casi un año de gobierno, con la valoración que hace usted como *president*?

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Marí.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Marí.

Sin ningún triunfalismo, lo que le tengo que decir, señor Marí, es que la Comunidad Valenciana está hoy mejor que hace un año.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyor Marí.

Quan vosté vullga.

El senyor Marí Malonda:

Gracias.

Hombre, *president*, esperaba otra respuesta un poco más amplia. No se habrá deslomado diciendo que estaba algo mejor que hace... *(Veus i aplaudiments)*

Pero, bueno, yo creo, *president*, que es la hora de analizar qué se ha hecho para mejorar la situación de la Comunidad Valenciana, para mejorar la vida real de los ciudadanos, lo que ustedes vendieron y por lo que apostaron: impulsar la economía, crear empleo estable, transformar el modelo económico, apoyar a los sectores productivos, la política industrial, agrícola, y ese largo etcétera de cosas que ustedes se propusieron mejorar.

Mire, tengo que decirle, aplaudimos que en estos primeros meses de gobierno se haya priorizado la política social en la